

השינוי החד משתולל

אחרי האוכל היינו הולכים לחדרים. זה גם השעה שמחלקים מיכתבים אם בא. יושבים בחדרים, שותים תה ומדברים וסיפורים הולך הרבה. אחד בא חדש עם הפוסטה, ישר מתאספים מסביבו. שואל לים מה חדש? מי נכנס? מי יצא? בין הבתי-סתר יודעים טוב מאד מה הולך אחד אצל השני.

עד ארוחת-ערב כולם בחדרים. ארוחת-ערב זה בערך כמו בוקר. אחרי זה יש איזה חצי שעה מסתובבים בחצר, ואחרי זה לחדרים. כיבוי אורות — 10 בלילה.

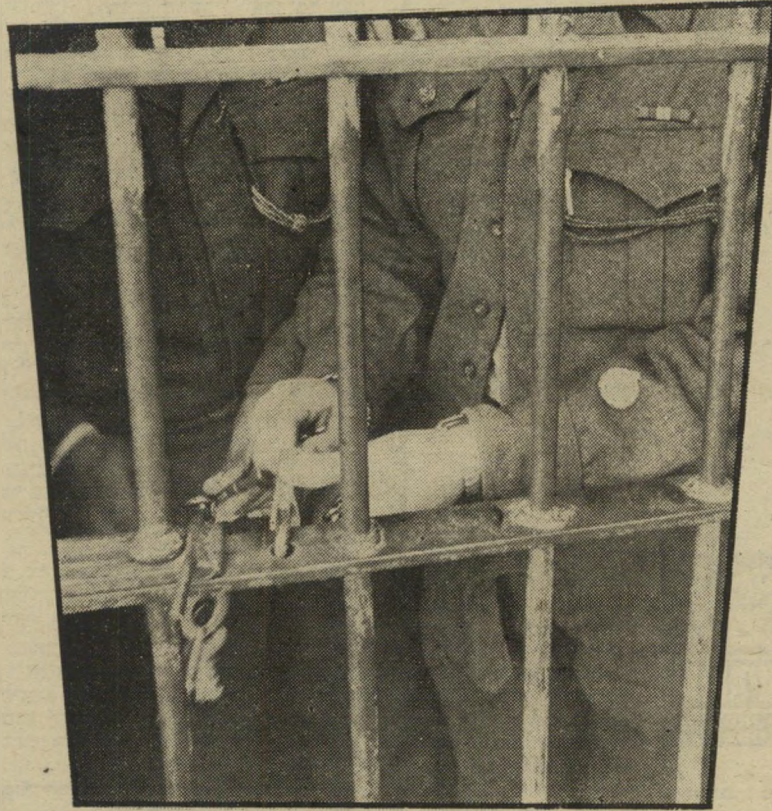
„קולעים תפוחי אדמה לפרצוף“

לפעמים נדמה לך, כשאתה יושב. שמהררים מרוצים יותר אם האסירים מסוממים ויש להם את הקוניאק והעראק שלהם. אפשר להבין אותם. אסירים שחסר להם חומר נכנסים לקריוות. חותכים עצי-מס, מרביצים, ושמה מכות זה לא סטירה אף מכה. זה סכינים, סכיני-גילוח. אחד יושן בזה השני מביא לו ברזל בראש, מכניס לו סכין. תמיד יש סכינים, מכניס מראש במסגרייה. ויש כאלה שמביאים להם רפואה עם תפוחי-אדמה.

לוקחים כזה תפוח ומכניסים לו מסביבי סביב סכיני-גילוח. יש מרתף בדמון שהי חלונות שלו יוצאים לחצר של האסירים. אם רוצים להתנקם במישהו נכנסים למרתף, ומחכים שיעבור בחצר, וקולעים לו התפוחי-אדמה לפרצוף. איפה שהדבר הזה יקלע, זה יעשה לו סימן בפנים לכל החיים. ואיפה רוצים להשאיר לבר-אדם סימן אם לא בפנים?

יש כל מיני טריקים שלומדים בבית סוהר. למשל, לבשל אוכל בתוך התא. רשמית זה אסור. אז מה עושים? למשל, מפסח היינו שומרים כמות של מצות. מצות כשמדליקים אותם, אפשר לחמם סיר עם אוכל. עם שתי מצות בדיוק אפי שר להרתיה כוס קפה. מצה בוערת זה כמו ספירט.

אם רוצים להכין תבשיל גדול, שק שוקה או בשר, לוקחים חתיכת סדין, מורחים משני הצדדים מרגרינה, מלפפים

בבכלא

היכרתיו לפני שבע שנים, כשהיה עדיין מתלמד בענף. עדיין היה אז יותר ילד סקרן, מפו-שע, כשראיתי אותו עתה — היה כבר עבריין בקי ורגיל בן 25, שבילה כבר כמה שנים טובות בבתי-כלא שונים. לא זיהיתי אותו בתחילה.

השינוי היה מדהים. עד אשר לא חזר והזכיר את תקופת הכרותנו הישנה ב-פירטי-פרטים, לא האמנתי כי אותו אדם מולי.

בשפתו שלו, שהשתכללה במרוצת ה-שנים, ושזורה כיום ביטויים שלאשרי-יושבי-ביתו הם כנסקריט עתיקה, הוא מגלה את האמת על עולם הפשע והכלא הישראלי, כפי שרק אחד שצמח מתוכם ולתוכם יכול לתאר.

מסיבות מובנות לא ניתן לנקוב בשמו של המספר, הן בשל אפשרויות נקס מצד העולם התחתון והן בשל משפטים ש-עדיין תלויים ועומדים נגדו:

את הכסף לאסירים מעבירים לתוך הכלא בסתר. בזמן הביקור, אבל כשי צריך לקנות בזה דברים, או יש ציפור שעושה את הקניות האלה. לכל חדר, או לכל כמה אנשים יש סוהר שלהם, זה הציפור, והם עושים אצלו הזמנה.

למשל, אצלנו בחדר, כל יום שישי היה מוכרח להיות בקבוק וויסקי, וראק או וודקה. עם זה היה גם נקניק וקופסאות ואוכל שבכלל אי-אפשר להשיג בכלא.

בדרך כלל הציפור הזה בזמן החלוקה, הוא עובד מישמרת לילה. כשהוא עושה את הסיבוב בין התאים הוא הולך עם חבילה מתחת ליד, בדרך כלל הוא עושה את זה בשתיים בלילה או בשלוש, כשכל הסתרים האחרים הלכו, או רדומים. הוא עובר וזורק לכל חדר את הזמנה.

בבקבוק וויסקי היה עולה לנו אצלו שבי-עים לירות. שמונים לירות. בקבוקים תר צרת-הארץ. זה היה בסביבות חמישים לירות. את הדברים האלה הוא היה קונה בעצמו, ואת העודף היה שם בכיס. עכשיו, סמים או הברחות מיוחדות, כמו מצלמה ודברים כאלה, הציפור לא היה עושה בעצמו. מישהו שהיה בא לביקור היה משאיר את הסמים, או המשהו בתוך חבית

בראיון מיוחד מגלה פושע מועד איך אפשר לחיות ולהסתדר בבית-הסוהר - אם יש כסף

הסדין על מקל של מטאטא, מושכים הסדין בחורה מהמקל של המטאטא, אז יש חור בפנים. מעמידים על הריצפה, מדליקים בקצה, וזה יכול שעות לבעור ככה. הסוהרים היו נותנים לנו חופשיות גמור. רה. לפעמים כשהיה חיפוש היינו יודעים עליו, כבר חצי שעה קודם. הציפור היה בא ומודיע. סוף-סוף הוא היה רוצה להתפרנס. ואם יתפשו אצלנו את הכסף, כל הפרנסה שלו תלך. ציפור כזה היה עושה אצלנו בחודש איזה אלפיים לירות נקי. ואם משכורת כמו שלו של 600, 700 ליי-רות לחודש, הוא לא היה מוכן לוותר על ההכנסות הצדדיות בקלות.

כשהיה מודיע לנו, היינו קושרים את החומר והכסף בשקית-ניילון, סוגרים אר-תה עם אש, קושרים עם חוט וזורקים לתוך הבית-שימוש. ואת החוט קושרים לפינה. כשהיה עובר החיפוש, היינו מושי-כים החוט בחורה.

בכיתה א' חשישי

אני התחלתי בעניינים האלה כשי הייתי עוד בגיילדות התחלתי. הייתי בורח מהגן, הייתי מחפש שיהיה לי קצת כסף. עשרים גרוש, חמש-עשרה גרוש. אז היה לי מקום קבוע בחיפה. היה שם מחסן גדול לעץ ולנחושת. הייתי פותח מצד אחורי קרש אחד, גונב לבעל-בית

מאח אבי שחק

בכלל. היו לנו טראנוזיסטורים כמה שרציי-נו. היינו שמים לכל אחד שתי אוזניות והמיטה העליונה והתחתונה היו עובדים עם טראנוזיסטור אחד. לפעמים היתה מגי-עה שעה 12, היתה מתחילה האשה הזק-נה לישיר, אז הסוהר גם אוהב לשמוע אותה, היה מתיישב ליד הדלת ואומר לנו: חברה תורידו האוזניות, תעשו בקול רם, גם אני רוצה לשמוע. אסור להחזיק בכלא טראנוזיסטורים.

היינו קמים כל יום בערך בשש בבוקר. מסדרים המיטות, יורדים להתרחץ ולאכול. ארוחת-בוקר, זה איך שאמרים ארוחה ולא ארוחה. למשל יכול להיות מרובע קטן של מאגרינה, כפית גבינה, כפית ריבה, חצי ביצה קשה, דייסה וכוס קקאו. עכשיו, מזה צריך עוד להכין את הסנדוויצ'ים לבעודה.

עבודות יש כל מיני. כריכיה, נגריה, מסגריה, עובדים עד אחת, ויוצאים לחד-רים להתכונן לארוחת-צהריים. צהריים היה איזה מרק, פתימים. לפעמים עם חתי-כת באקאלה, לחם. בשר היינו מקבלים פעם בשבוע, בשר שאפשר להגיד בשר — את התחית עוף, ובאמצע השבוע, היה פעם או פעמיים חתיכות בשר מקופסאות.

הזמרת המצרייה אוס-יכולותם.

לה בחנות על-ידי הכלא. הציפור, כשהיה בא למישמרת, היה לוקח את התבילה ומביא את זה איתו. יעני, אין לו מושג מה הולך בפנים.

„סימנים לכל החיים“

סמים לא היה חסר לנו. לפעמים היה כחוק מחסור — ובפנים היה מלא. מכל הסוגים — חשיש, אופיום, כדורים, זריקות. סמים היו גם במקום כסף. לפע-מים היו משחקים פוקר, או מישהו שלא היה לו כסף, היה זורק חתיכה חשיש.

היה לנו הכל בפנים. הציפורים הכניסו לנו קלפים, שבועונים, מה שרצינו. העיקר תן להם כסף. הרגשנו כמו בבית. אפילו שוד-בנים עשינו פעם בתוך הכלא. היה לנו פעם תקופה קצת קשה בסמים. רק לבר-אדם אחד בכל הכלא היה סמים וגם כסף. ביקשו ממנו והוא התקמצן והחזיק את הדי סוהר. הגיעה אינפורמציה ויה לחדר אחד, איפה שהיו הג'אברים הכי גדולים בבית-סוהר, שהבן-אדם מחזיק לו בנק. הבנק שלו היה אסיר אחר שהחזיק לו את הכסף בתוך הישבן. איזה אלף לירות. קראו לבנק לחדר, כיסו אותו עם שמיכה ואיימו עליו שאם לא יוציא את הכסף אז יהרגו אותו. הוא מרוב פחד תירבן את הכסף החוצה. עם הכסף הלכו לבעל הכסף וקנו ממנו את הסמים.

„ארוחה ולא ארוחה“

נשים רצו — עבדו. לא רצו — לא עבדו. הסוהרים לא שמו על העבודה